

Sygn. akt I CSK 115/12

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Stowarzyszenia Towarzystwo L. w P.  
przeciwko D. Bank PBC S.A. w W.  
o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 sierpnia 2012 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej  
od wyroku Sądu Apelacyjnego  
z dnia 23 sierpnia 2011 r.,

**odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej oddalenia  
apelacji strony pozwanej (pkt II zaskarżonego wyroku);  
odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w pozostałym zakresie  
do rozpoznania; zasądza od strony powodowej na rzecz  
pозwanego Banku kwotę 270 (dwieście siedemdziesiąt) zł  
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

## Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 23 sierpnia 2011 r. Sąd Apelacyjny na skutek apelacji pozwanego częściowo zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 1 grudnia 2010 r. w ten sposób, że oddalił powództwo o uznanie za niedozwolone postanowienia wzorca umownego dokładnie opisanego w sentencji wyroku Sądu Okręgowego i orzekł o kosztach postępowania, w pozostałym zakresie apelację pozwanego oddalił.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wniósł powód zaskarżając wyrok w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, że skarga kasacyjna powoda, w zakresie w jakim zaskarża wyrok Sądu Apelacyjnego w części oddalającej apelację pozwanego podlegała odrzuceniu ze względu na brak interesu prawnego po stronie skarżącego (398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.). Powód uzyskał bowiem w tym zakresie rozstrzygnięcie korzystne dla siebie, zgodne z tym o co wnioskował w toku postępowania apelacyjnego. Przedmiotem oceny dopuszczalności przyjęcia skargi do rozpoznania może być więc jedynie ta część skargi, która dotyczy zmiany zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego.

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej o jej oczywistą zasadność. Szczegółowa analiza skargi nie uzasadnia jednak takiej oceny. Nałożenie na konsumenta przez bank obowiązku powiadamiania banku o zmianie adresu pod rygorem uznania za doręczone

przesyłek wysłanych na dotychczasowy adres nie może być uznane w sposób oczywisty za naruszające interesy konsumentów. Oceny tej nie zmienia wcale powołanie przez skarżącego treści klauzul wpisanych już do rejestru przez Prezesa UOKiK, gdyż ich brzmienie różni się od zakwestionowanej klauzuli. Przekonujący jest zaś argument Sądu Apelacyjnego, że zasada lojalności kontraktowej wymaga, aby strony pozostające w stałych stosunkach informowały się wzajemnie o zmianie adresu do doręczeń. Należy także wskazać, że nie uznanie wskazanego postanowienia wzorca umownego za niedozwolone nie przesądza wcale, że zastrzeżony w nim skutek doręczenia w razie braku poinformowania banku o zmianie adresu każdorazowo wystąpi, gdyż będzie to zależało od okoliczności konkretnej sprawy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.